

KAPITAŁ LUDZKI
 NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

 Projekt współfinansowany przez
 Unię Europejską w ramach
 Europejskiego Funduszu
 Społecznego

UNIA EUROPEJSKA
 EUROPEJSKI
 FUNDUSZ SPOŁECZNY

Nazwa przedmiotu		Kod ECTS	
Wiedza o współczesnym języku polskim - ćwiczenia - słowotwórstwo		8.0.13960	
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot			
Zakład Języka Polskiego			
Studia			
wydział	kierunek	poziom	pierwszego stopnia
Wydział Filologiczny	Filologia polska	forma	stacjonarne
		moduł	wszystkie
		specjalnościowy	wszystkie
		specjalizacja	wszystkie
Nazwisko osoby prowadzącej (osób prowadzących)			
dr hab. Beata Milewska, profesor uczelni; dr hab. Lucyna Warda-Radys, profesor uczelni; dr Beata Jędrzejczak; dr hab. Hanna Makurat-Snuzik, profesor uczelni; prof. dr hab. Bożena Matuszczyk-Podgórska; dr Joanna Ginter; dr Katarzyna Borkowska; dr Dagmara Maryn-Stachurska; dr hab. Róża Wosiak-Słiwa, profesor uczelni; dr hab. Ewa Badyda, profesor uczelni; dr hab. Izabela Kępka, profesor uczelni; prof. dr hab. Jolanta Kowalewska-Dąbrowska			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin		Liczba punktów ECTS	
Formy zajęć		2	
Ćw. audytoryjne		30 godz. - udział w zajęciach	
Sposób realizacji zajęć		20 godz. - przygotowanie się do zajęć i kolokwium zaliczeniowego	
zajęcia w sali dydaktycznej		Łącznie: 50 godz. (2 ECTS)	
Liczba godzin			
Ćw. audytoryjne: 30 godz.			
Termin realizacji przedmiotu			
2023/2024 letni			
Status przedmiotu		Język wykładowy	
obowiązkowy		polski	
Metody dydaktyczne		Forma i sposób zaliczenia oraz podstawowe kryteria oceny lub wymagania egzaminacyjne	
<ul style="list-style-type: none"> - Analiza problemów, wykonywanie ćwiczeń praktycznych - Rozwiązywanie zadań 		Sposób zaliczenia	
		Zaliczenie na ocenę	
		Formy zaliczenia	
		kolokwium	
		Podstawowe kryteria oceny	
		Student otrzymuje zaliczenie na podstawie: <ul style="list-style-type: none"> • obecności na zajęciach, czynnego w nich udziału oraz przygotowywania zagadnień wskazanych przez prowadzącego (30%), • kolokwium zaliczeniowego (70%). 	
Sposób weryfikacji założonych efektów uczenia się			

zakładany efekt kształcenia	Rozwiązywanie zadań	Analiza problemów, wykonywanie ćwiczeń praktycznych
	Wiedza	
K_W05	+	+
K_W06	+	+
	Umiejętności	
K_U02	+	+
K_U04	+	+
K_U05	+	+
K_U07	+	+
	Kompetencje	
K_K02	+	+

Określenie przedmiotów wprowadzających wraz z wymogami wstępnymi**A. Wymagania formalne**

Brak wymagań formalnych.

B. Wymagania wstępne

Brak wymagań wstępnych.

Cele kształcenia

Opis systemu relacji formalno-semantycznych, w jakie wchodzi wyrazy względem innych wyrazów stanowiących ich podstawy słowotwórcze, poznanie modeli słowotwórczych stanowiących podstawę tworzenia jednostek słownikowych w aspekcie synchronicznym. Kształcenie praktycznej umiejętności analizy słowotwórczej derywatów.

Treści programowe

Pojęcie derywatu synchronicznego. Człony derywatu. Typy podstaw słowotwórczych. Typy formantów. Derywaty właściwe i derywaty asocjacyjne. Parafraza słowotwórcza. Znaczenie realne a słowotwórcze derywatu. Wartość kategoriałna, typ słowotwórczy, kategoria słowotwórcza. Problem kierunku motywacji i wielomotywacyjności. Klasyfikacja derywatów ze względu na funkcje formantów: derywaty tautologiczne, derywaty transpozycyjne, derywaty mutacyjne, derywaty modyfikacyjne. Kategorie słowotwórcze rzeczownika. Rodziny (gniazda) słowotwórcze. Zrosty i złożenia właściwe. Słowotwórstwo przymiotników, czasowników, przysłówków (wybrane zagadnienia).

Wykaz literatury

Na początku semestru prowadzący ustala zestaw lektur wymaganych do zaliczenia przedmiotu

A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu):**A.1. wykorzystywana podczas zajęć**

- R. Grzegorzycowa, J. Puzynina, Słowotwórstwo, [w:] Gramatyka współczesnego języka polskiego. Morfologia, pod red. R. Grzegorzycowej, R. Laskowskiego, H. Wróbla, wyd. 2 zmien. Warszawa 1998, t. 2, s. 361- 583.
- R. Grzegorzycowa, Zarys słowotwórstwa polskiego. Słowotwórstwo opisowe, wyd. 3 popr, Warszawa 1979 i nast.

A.2. studiowana samodzielnie przez studenta

- jw. oraz...
- B. Kreja, Wybrane problemy polskiego słowotwórstwa, Gdańsk 1985.

B. Literatura uzupełniająca

- Nagórko, Zarys gramatyki polskiej (ze słowotwórstwem), wyd. 3 rozszerzone, Warszawa 1998 i nast.
- Współczesny język polski, pod red. J. Bartmińskiego, Lublin 2001.
- R. Grzegorzycowa, J. Puzynina, Słowotwórstwo współczesnego języka polskiego, Warszawa 1979.
- H. Jadacka, System słowotwórczy polszczyzny (1945-2000), Warszawa 2001.

Kierunkowe efekty uczenia się

K_W05, K_W06
K_U02, K_U04, K_U05, K_U07
K_K02

Wiedza

Student:

- ma wiedzę z zakresu poprawności słowotwórczej (K_W05);
- ma rozszerzoną wiedzę szczegółową z zakresu wiedzy o języku polskim - jego zjawiskach słowotwórczych - w aspekcie synchronicznym. (K_W06)

Umiejętności

Student:

K_U02 - potrafi wyszukiwać, analizować, oceniać i selekcjonować informacje z zakresu słowotwórstwa we współczesnym języku polskim, z wykorzystaniem źródeł mówionych i pisanych, dostępnych we wszystkich mediach;

K_U04 - posiada podstawowe umiejętności badawcze, obejmujące formułowanie i analizę problemów badawczych, dobór metod i narzędzi badawczych, opracowanie i prezentację wyników, pozwalające na rozwiązywanie problemów w zakresie słowotwórstwa współczesnego języka polskiego.

K_U05 - ma językowe kompetencje, wystarczające do przygotowania prac pisemnych oraz wystąpień w języku polskim o różnej formie, celu, objętości i stylu, z wykorzystaniem podstawowych metodologii oraz źródeł;

K_U07 - potrafi zweryfikować i ocenić poziom swoich kompetencji oraz rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się i rozwoju zawodowego w zakresie współczesnego języka polskiego.

Kompetencje społeczne (postawy)

Student:

- K_K02 - efektywnie organizuje swoją pracę na obszarze współczesnego języka polskiego, ze szczególnym uwzględnieniem słowotwórstwa i krytycznie ocenia stopień jej zaawansowania

Kontakt

beata.milewska@ug.edu.pl